

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 291/2023
02.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Нинић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 396/22 од 13.09.2022. године, у седници одржаној дана 02.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 396/22 од 13.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2125/19 од 21.07.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени је обавезан да му на име доспелог, а неисплаћеног дуга за преузету утрошену електричну енергију, за период од јуна 2014. године закључно са априлом 2015. године, за мерно место потрошача, шифра ЕД ..., исплати укупан износ од 203.381,83 динара, односно месечне новчане износе са законском затезном каматом ближе наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му на име доспелог, а неисплаћеног дуга за преузету и утрошену електричну енергију за наведено мерно место за месец мај 2014. године исплати износ од 7.948,20 динара са законском затезном каматом од 25.06.2014. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 23.079,00 динара. Ставом четвртим изреке, укинут је закључак извршења И Ивк 1055/15 од 16.07.2015. године. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 396/22 од 13.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у усвајајућем делу става првог, у погледу досуђених месечних износа и законске затезне камате од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, ставу трећем и петом изреке, а ставом другим изреке, преиначена и тужени обавезан да тужиоцу на име доспелог, а неисплаћеног дуга за преузету и утрошену електричну енергију за наведено мерно место, исплати износ од 195.433,63 динара, док је тужбени захтев преко овог износа, а до траженог износа од 203.381,83 динара са законском затезном каматом од

08.07.2015. године, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 468. става 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. става 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба (предлог за извршење) ради накнаде штете поднета је 08.07.2015. године, а вредност предмета спора је 203.381,83 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

Изјављена ревизија није дозвољена, без обзира на чињеницу што је другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда у усвајајућем делу. Ово из разлога што се, како је наведено, ради о спору мале вредности, па у таквој ситуацији правно дејство посебне процесне норме (члан 479. став 6. ЗПП) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде у смислу члана 403. став 2. истог закона.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић